

[Wilhelm]

bliver tale om en virkelig fysisk pligt til at være ledsager ved hver eneste af de retsmøder, ved hver eneste af de retshandlinger, der her er tale om, for det fremgår ikke af det direktiv, man her henviser til.

Vi er, som man vil kunne forstå, kategoriske modstandere af dette forslag, og ikke kun fordi det er EF-inspireret.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil takke de ordførere, som har givet tilslutning til dette lovforslag. Jeg må nok have lov til at sige, at det burde ikke forundre mig, men det forundrer mig alligevel, at en så enkel sag som, at man på et praktisk område vil føre reglerne i Romtraktaten, som man dog ved er en realitet, ud i livet ved at fjerne bestående hindringer for, at medlemslandenes borgere kan udøve deres erhverv i de forskellige medlemslande, kan give anledning til et sådant engagement og så stærke bemærkninger. Men det må jeg altså tage til efterretning.

Den mere saglige side i de indvendinger, der er kommet, skal jeg forsøge at svare på.

Jeg har ikke mange bemærkninger til hr. Glistrup, der tilsagde fuld tilslutning til forslaget. Det takker jeg for. Jeg har kun den enkelte bemærkning, at der skete jo også noget før april 1974. Man har allerede – det kan dokumenteres – tidligere over for ministeriet fremsat ønske om at få et udvalg angående advokaternes forhold, nemlig allerede i 1972, men lad det være.

Fru Lilli Gyldenkilde var nærmest imod; der kom jo betænkeligheder frem. Fru Tove Jørgensen var absolut imod. Der bliver sagt her, at det er en umyndiggørelse af det danske folketing og en udhuling af det demokratiske system osv. Jeg må altså udtrykke nogen forundring over dette. Det giver på mig et indtryk af, at man ikke er helt opmærksom på – og det gælder sandelig også det sidste indlæg fra hr. Wilhelm, der vist ikke er i salen i øjeblikket – . . .

Formanden:

Han sidder dernede.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Undskyld, hr. formand, jeg kunne ikke se ham . . . at man ikke er helt opmærksom på, hvor vidt forskellige betingelser for at udøve

advokatvirksomhed er i de lande, det her drejer sig om. Man hænger sig meget i, at man ikke forsøger at få regler om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser eller at harmonisere uddannelseskraevne. Nej, de er ganske givet meget forskellige, det kan vi være enige om. Men én ting ligger fast, og det ligger jo også fast i Danmark: at ikke enhver uden videre kan møde for retten. Der stilles visse betingelser. Personlig har jeg størst indtryk af den engelske retspleje, hvor det kræves, at man bliver anerkendt af de advokater, der ellers møder i skranken. Det afgørende er – og det vil jeg gerne trække frem her – at der ikke er tale om nogen automatisk godkendelse af titler i den forstand, som nogle af ordførerne og specielt hr. Wilhelm var inde på. Nej, der er tale om, at man godkender de jurister, som i deres hjemland på basis af den ene eller den anden uddannelse, eller hvilket krav hjemlandet nu stiller, er mødeberettigede for deres hjemlands retter. Det er det, der er afgørende. Da forholdene er så vidt forskellige uddannelsesmæssigt og med hensyn til, hvordan man bygger det op, har man altså valgt at bygge på dette kriterium og sige: den mand, der i England, i Frankrig eller i Belgien er mødeberettiget for sit eget lands domstole, skal også være det i et andet EF-land.

De mere spidsfindige – nogle af dem synes jeg endda lidt misforståede – argumenter eller spørgsmål, der blev fremført, skal jeg selvfølgelig, når de forelægges fra retsudvalgets side, med glæde besvare. Så tror jeg nu nok en del af tingene vil kunne belyses, således at man bliver klar over, at det, der er sigtet med forslaget, kun er det, jeg har sagt her.

Fra det radikale venstres side blev der givet udtryk for sympati, men hr. Bernhard Baunsgaard fandt det utilfredsstillende, at et udkast til bekendtgørelsen ikke fulgte med lovforslaget. Dertil skal jeg blot sige, at man arbejder med et udkast til en bekendtgørelse. Man har forhandlinger endnu med advokatudvalget om den nærmere udformning af den, men jeg skal sørge for, at man får udkastet. Man er i dette udvalg meget nær ved at afslutte sit arbejde. Det er også et svar til hr. Glistrup. Det skulle blive færdigt nu i efteråret, og jeg skal sørge for, at ordførerne får tilsendt dette udkast til bekendtgørelse, hvis